

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 24. aprila 2017*

„Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenec za pomožne naloge — Člen 24 Kadrovskih predpisov — Prošnja za pomoč — Člen 12a Kadrovskih predpisov — Psihično nadlegovanje — Člen 90(1) Kadrovskih predpisov — Štirimesečni rok za odgovor, določen s Kadrovskimi predpisi — Odločitev OPSP o začetku upravne preiskave — Nezavzetje stališča OPSP v roku za odgovor, določenem s Kadrovskimi predpisi, do resničnosti zatrjevanega psihičnega nadlegovanja — Pojem odločbe o zavrnitvi prošnje za pomoč zaradi molka organa — Neobstoječ akt — Nedopustnost“

V zadevi T-570/16,

HF, stanujoča v Bousvalu (Belgija), ki jo zastopa A. Tymen, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Evropskemu parlamentu, ki ga zastopata E. Taneva in M. Ecker, agentki,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 270 PDEU za, prvič, razglasitev ničnosti odločbe zaradi molka organa Parlamenta, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi, ki je domnevno nastopila 11. aprila 2015, o zavrnitvi prošnje za pomoč, ki jo je vložila tožeča stranka 11. decembra 2014, in drugič, povrnitev škode, ki naj bi jo tožeča stranka domnevno utrpela,

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi I. Pelikánová, predsednica, P. Nihoul in J. Senningsen (poročevalec), sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Organ Evropskega parlamenta, pooblaščen za sklepanje pogodb o zaposlitvi (v nadaljevanju: OPSP), je zaposlil tožečo stranko, HF, z zaporednimi pogodbami od 6. januarja do 14. februarja 2003, od 15. februarja do 31. marca 2003, od 1. aprila do 30. junija 2003 in od 1. do 31. julija 2003, in sicer kot

* Jezik postopka: francoščina.

pomožno uslužbenko, kar je kategorija zaposlitve, ki je bila predvidena s Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije (v nadaljevanju: PZDU) v različici, veljavni pred 1. majem 2004. Tožeča stranka je bila razporejena v Avdiovizualni sektor, ki je pozneje postal oddelek (v nadaljevanju: Avdiovizualni oddelek), Direktorata za medije Generalnega direktorata (GD) za informiranje in odnose z javnostmi, ki je postal GD za komuniciranje. Tam je opravljala naloge asistentke kategorije B, skupina V, razred 3.

- 2 Nato je bila tožeča stranka od 1. avgusta 2003 do 31. marca 2005 zaposlena v družbi s sedežem v Franciji, ki je za Parlament opravljala storitve kot organizator produkcije zaradi povečanja dejavnosti Avdiovizualnega oddelka v zvezi z organizacijo produkcije.
- 3 OPSP je znova zaposlil tožečo stranko, tokrat kot pogodbeno uslužbenko, razporejeno v Avdiovizualni oddelek, od 1. aprila 2005 do 31. januarja 2006, nato pa še kot začasno uslužbenko, razporejeno v isti oddelek, od 1. februarja 2006 do 31. januarja 2012.
- 4 Od 1. februarja 2012 do 31. maja 2015 je tožeča stranka na podlagi zaporednih pogodb za določen čas ostala zaposlena kot pogodbeni uslužbenka za pomožne naloge, razporejena v Avdiovizualni oddelek.
- 5 Tožeča stranka je bila od 26. septembra 2014 poslana na bolniški dopust in odtlej ni nadaljevala poklicne dejavnosti v Parlamentu.
- 6 Tožeča stranka je z dopisom z dne 11. decembra 2014, naslovljenim na generalnega sekretarja Parlamenta (v nadaljevanju: generalni sekretar) ter poslanim v vednost še predsedniku Posvetovalnega odbora za nadlegovanje in njegovo preprečevanje na delovnem mestu (v nadaljevanju: Posvetovalni odbor) ter predsedniku Parlamenta in generalnemu direktorju GD za kadrovske zadeve, na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) vložila prošnjo za pomoč v smislu člena 24 Kadrovskih predpisov (v nadaljevanju: prošnja za pomoč), saj se navedena člena na podlagi členov 92 in 117 PZDU smiselno uporabljata za pogodbene uslužbenke. V utemeljitev te prošnje je trdila, da je žrtev psihičnega nadlegovanja s strani vodje Avdiovizualnega oddelka, ki se kaže v njegovem ravnanju ter njegovih besedah in pisanjih zlasti na sestankih službe. Prosila je, naj se sprejmejo nujni ukrepi za njeno takojšnjo zaščito pred domnevnim nadlegovalcem in naj OPSP začne upravno preiskavo za ugotovitev resničnosti dejstev.
- 7 Vodja Oddelka za človeške vire (v nadaljevanju: Oddelek za človeške vire) Direktorata za vire GD za kadrovske zadeve, sicer predsednik Posvetovalnega odbora, je z dopisom z dne 13. januarja 2015 potrdil prejem prošnje za pomoč, ki jo je vložila tožeča stranka, in to obvestil, da je bila ta prošnja posredovana generalnemu direktorju GD za kadrovske zadeve, ki bo kot OPSP odločil o njej v roku štirih mesecev, ob izteku katerega bi se po potrebi lahko štel, da je nastopila odločba o zavrnitvi te prošnje za pomoč zaradi molka organa, ta odločba pa bi bila nato lahko predmet pritožbe v skladu s členom 90(2) Kadrovskih predpisov.
- 8 Svetovalec tožeče stranke je z dopisom z dne 23. januarja 2015 generalnemu direktorju GD za kadrovske zadeve med drugim sporočil, da je bil vodja Avdiovizualnega oddelka obveščen o vložitvi prošnje za pomoč in o tem, da je OPSP začel upravno preiskavo. Te informacije naj bi bile namreč vključene v zapisnik sestanka Avdiovizualnega oddelka, kar naj bi pripomoglo, da so določene podatke izvedeli ne le sodelavci tožeče stranke, ampak tudi nekatere osebe, ki ne delajo v instituciji. Na tem sestanku naj bi vodja Avdiovizualnega oddelka tudi napovedal, da se tožeča stranka ne bo vrnila v Avdiovizualni oddelek in da je zato treba razmisliti o reorganizaciji službe tega oddelka, imenovane „Newsdesk Hotline“.
- 9 Z elektronskim dopisom z dne 26. januarja 2015 je uslužbenec Oddelka za zaposlovanje pogodbenih uslužbencev in akreditiranih parlamentarnih pomočnikov (v nadaljevanju: Oddelek za zaposlovanje pogodbenih uslužbencev) Direktorata za kadrovsko strategijo (v nadaljevanju: Direktorat za kadrovsko strategijo), delujočega v okviru GD za kadrovske zadeve Generalnega sekretariata Parlamenta, tožeči

stranki poslal „obvestilo o potrditvi menjave [njene] delovnega mesta od 21. [januarja] 2015“. V tem obvestilu, prav tako z dne 26. januarja 2015, je bilo navedeno, da bo tožeča stranka z retroaktivnim učinkom od 21. januarja 2015 razporejena v Oddelek za program obiskovalcev Evropske unije (EUVP) (v nadaljevanju: Oddelek za program obiskovalcev) Direktorata za odnose z državljani GD za komuniciranje in da razen te prerazporeditve njena pogodba o zaposlitvi ne bo zajemala drugih sprememb (v nadaljevanju: odločba o prerazporeditvi).

- 10 Generalni direktor GD za kadrovske zadeve je z dopisom z dne 4. februarja 2015 odgovoril na dopis svetovalca tožeče stranke z dne 23. januarja 2015, pri čemer je navedel, da je bil v zvezi z vodjo Avdiovizualnega oddelka in v prid tožeče stranke sprejet ukrep premestitve v obliki njene prerazporeditve v Oddelek za program obiskovalcev. Glede informacij, ki jih je vodja Avdiovizualnega oddelka razkril na sestanku tega oddelka, je bilo tožeči stranki povedano, da je te informacije „treba razumeti v okviru ukrepa premestitve, sprejetega v prid [tožeče stranke], ne pa kot ustrahovanje drugih članov oddelka [in] še manj kot nov znak nadlegovanja [tožeče stranke]“. Poleg tega je generalni direktor GD za kadrovske zadeve tožeči stranki sporočil, da je po temeljiti preučitvi njenega spisa in v odgovor na njeno prošnjo za začetek upravne preiskave odločil, da se ta spis posreduje Posvetovalnemu odboru, katerega predsednik jo bo sproti obveščal o nadaljnjem razvoju dogodkov. Generalni direktor GD za kadrovske zadeve je menil, da je s tem odgovoril na prošnjo za pomoč in da to pomeni „zaključitev zadeve“ tožeče stranke na njegovem področju pristojnosti (v nadaljevanju: odločba z dne 4. februarja 2015).
- 11 Svetovalac tožeče stranke je v dopisu z dne 12. februarja 2015 generalnega direktorja GD za kadrovske zadeve na eni strani prosil, naj pojasni obseg ukrepa, ki ga je napovedal v svoji odločbi z dne 4. februarja 2015, in naj zlasti navede, ali je bil ukrep premestitve tožeče stranke sprejet začasno. Na drugi strani ga je opozoril, da na podlagi internih pravil v zvezi s Posvetovalnim odborom za nadlegovanje in njegovo preprečevanje na delovnem mestu (v nadaljevanju: interna pravila glede nadlegovanja), zlasti členov 14 in 15 teh pravil, Posvetovalni odbor ne odloča o prošnji za pomoč, temveč zgolj pošlje zaupno poročilo generalnemu sekretarju, ki je v vsakem primeru tisti, ki sprejme ukrepe v skladu s členom 16 teh internih pravil. Tožeča stranka je tako menila, da generalni direktor GD za kadrovske zadeve ostaja oseba, ki je kot OPSP pooblaščen za odločanje o njeni prošnji za pomoč, in ne Posvetovalni odbor.
- 12 Generalni direktor GD za kadrovske zadeve je v dopisu z dne 4. marca 2015 ponovil svoje stališče, da je z odločitvijo o posredovanju prošnje za pomoč Posvetovalnemu odboru „zaključil to zadevo na svojem področju pristojnosti“ in da, čeprav mu je predsedstvo Parlamenta podelilo pristojnosti OPSP za odločanje o prošnjah za pomoč, vloženih na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, to ne spremeni dejstva, da ne more prezreti internih pravil glede nadlegovanja, s katerimi je skrb za ukrepanje ob morebitnem nastopu trajnega nadlegovanja zaupana generalnemu sekretarju. Poleg tega je navedel, da je bil ukrep premestitve tožeče stranke iz Avdiovizualnega oddelka v Oddelek za program obiskovalcev izveden tako na zahtevo zadevne osebe, izraženo v prošnji za pomoč, kot „v interesu službe v odgovor na povečane potrebe v [Oddelku za program obiskovalcev]“ in da se mora ta prerazporeditev ohraniti do izteka njene pogodbe.
- 13 Posvetovalni odbor je z elektronskim dopisom z dne 9. marca 2015 povabil tožečo stranko na zaslišanje 25. marca 2015.
- 14 Tožeča stranka je z dopisom z dne 24. aprila 2015 na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov vložila pritožbo, prvič, zoper odločbo o prerazporeditvi, ker naj bi jo OPSP s to odločbo stalno, in ne začasno, prerazporedil v Oddelek za program obiskovalcev, drugič, zoper odločbo z dne 4. februarja 2015, s katero naj bi generalni direktor GD za kadrovske zadeve odločil o prošnji za pomoč, s tem ko je presodil, da je zadeva zaključena „na njegovem področju pristojnosti“, ter tretjič, zoper odločbo, ki naj bi nastopila 11. aprila 2015 in s katero naj bi bila zaradi molka OPSP zavrnjena njena prošnja za pomoč.

- 15 Generalni sekretar je kot OPSP v dopisu z dne 20. avgusta 2015 odločil, da se pritožbi, ki jo je tožeča stranka vložila 24. aprila 2015, delno ugodi. Kar zadeva prerazporeditev tožeče stranke v Oddelek za program obiskovalcev, je generalni sekretar spomnil, da je bila ta prerazporeditev nujno začasne narave in jo je bilo treba ohraniti celotno trajanje upravne preiskave, ki še poteka, ter je v bistvenem zavrnil trditve, ki jih je tožeča stranka podala zoper utemeljenost ali podrobnosti ukrepa premestitve (v nadaljevanju: odločba z dne 20. avgusta 2015).
- 16 Nasprotno pa je generalni sekretar v tej odločbi z dne 20. avgusta 2015 odločil, da se odločba z dne 4. februarja 2015 spremeni v delu, v katerem je generalni direktor GD za kadrovske zadeve napačno menil, da je OPSP zaključil postopek v zvezi s prošnjo za pomoč. V zvezi s tem je natančneje navedel, da bo ta prošnja za pomoč v prihodnje pripeljala do dokončne odločbe generalnega direktorja GD za kadrovske zadeve in da posledično – v nasprotju s tem, kar je trdila tožeča stranka – ni nastopila nobena odločba o zavrnitvi prošnje za pomoč zaradi molka organa, tako da je njena pritožba v tej točki nedopustna.

Dejstva, nastala po vložitvi tožbe

- 17 Generalni direktor GD za kadrovske zadeve je z dopisom z dne 8. decembra 2015 tožečo stranko obvestil, da namerava – potem ko je Posvetovalni odbor med drugim zaslišal vodjo Avdiovizualnega oddelka ter štirinajst drugih uradnikov in uslužbencev tega oddelka – ugotoviti, da je njena prošnja za pomoč neutemeljena.
- 18 Generalni direktor je v bistvu presodil, da se mu – čeprav se zatrjevana dejanja kažejo kot ponavljajoča – ton, ki ga je uporabljal vodja Avdiovizualnega oddelka ustno in v pisni korespondenci, ki jo je predložila tožeča stranka, ne zdi neprimeren glede na dejanski okvir in ob upoštevanju delovnih razmer, ki jim je podvržen ta oddelok. Pojasnil je, da „ob priznavanju, da so bile besede včasih izražene odkrito in neposredno, je treba vseeno ugotoviti, da ni šlo za prekoračitev razumnih meja poklicne razprave med vodjo oddelka in člani njegovega osebja“. Zlasti je menil, da so bile te besede izrečene na službenih sestankih, na katerih so bile obravnavane organizacijske nepravilnosti, tako da je mogoče šteti, da so bile izražene v okviru vsakdanjega vodenja v prizadevanju za rešitev težav, ki so se večini članov oddelka zdele očitne. V zvezi z elektronskimi dopisi, ki jih je vodja Avdiovizualnega oddelka poslal tožeči stranki, je generalni direktor GD za kadrovske zadeve menil, da je „očitno, da je bil njihov namen bodisi izboljšati delovanje službe bodisi spomniti na njegova navodila“, tako da „[č]e se presoja v tem okviru, njihove vsebine ni mogoče šteti za neprimerno“.
- 19 Generalni direktor GD za kadrovske zadeve je tožečo stranko v skladu s členom 41(2)(a) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah pozval, naj predloži pripombe glede njegove namere, da razglasi njeno prošnjo za pomoč za neutemeljeno, in jo povabil, naj to po želji stori v okviru pogovora ali pisno. V zvezi s tem je bil tožeči stranki za to, da generalnemu direktorju GD za kadrovske zadeve sporoči, kaj želi storiti, postavljen rok 20. december 2015.
- 20 Svetovalec tožeče stranke je z dopisom z dne 17. decembra 2015 obvestil generalnega direktorja GD za kadrovske zadeve, da bo svoje pripombe predložila pisno. Vendar je ob sklicevanju v zvezi s tem na sodbo z dne 23. septembra 2015, Cerafogli/ECB (T-114/13 P, EU:T:2015:678), zahteval, naj se tožeči stranki posreduje poročilo o preiskavi, ki ga je pripravil Posvetovalni odbor, to zahtevo pa je ponovil še v dopisu z dne 5. februarja 2016.
- 21 Generalni direktor GD za kadrovske zadeve je v dopisu z dne 9. februarja 2016 tožeči stranki določil rok, ki bi se iztekel 1. aprila 2016, za predložitev pripomb glede njegove namere zavrniti prošnjo za pomoč. Poleg tega ji je v odgovor na njeno zahtevo za posredovanje poročila o preiskavi sporočil, da mu je Posvetovalni odbor poslal samo mnenje, v katerem je ugotovil neobstoj psihičnega nadlegovanja

v primeru tožeče stranke. Nasprotno pa naj mu ne bi poslal poročila, kakršno je omenjeno v členu 14 internih pravil glede nadlegovanja, saj naj bi Posvetovalni odbor pripravil tako poročilo le v primerih, v katerih navedeni odbor ugotovi obstoj psihičnega nadlegovanja.

- 22 Generalni direktor GD za kadrovske zadeve je kot OPSP z odločbo z dne 3. junija 2016 zavrnil prošnjo za pomoč (v nadaljevanju: odločba z dne 3. junija 2016). V tej odločbi je med drugim navedel, da je bila tožeča stranka v celoti in podrobno seznanjena z razlogi, zaradi katerih je nameraval dne 8. decembra 2015 zavrnil prošnjo za pomoč. Vendar je opozoril, da je obravnava prošnje za pomoč izključno v njegovi pristojnosti in da Posvetovalni odbor v zvezi s tem nima nobene pristojnosti za odločanje. Menil pa je, da tožeča stranka nima subjektivne pravice do tega, da se ji posredujejo poročila o preiskavi, mnenje ali zapisniki Posvetovalnega odbora.
- 23 Kar zadeva postopkovne nepravilnosti, ki jih je navedla tožeča stranka, je generalni direktor GD za kadrovske zadeve zlasti menil, da tožeča stranka s tem, da je prošnjo za pomoč poslala v vednost tudi Posvetovalnemu odboru, pri tem odboru ni formalno vložila pritožbe v smislu internih pravil glede nadlegovanja.
- 24 Ob navedbi, da se je na Posvetovalni odbor obrnil on 2. februarja 2015, je generalni direktor GD za kadrovske zadeve menil, da je zamudo, nastalo pri obravnavi prošnje za pomoč in za preiskavo, in sicer obdobje šestih mesecev in enajstih dni za izvedbo zaslišanj, mogoče pojasniti z nerazpoložljivostjo oseb, ki jih je Posvetovalni odbor povabil na zaslišanje, in z razdelitvijo osebja Parlamenta med tri kraje opravljanja dela, pa tudi z zapletenostjo zadeve, v okviru katere je bilo treba zaslišati veliko ljudi.
- 25 Glede vsebine je generalni direktor GD za kadrovske zadeve ohranil analizo, ki jo je predstavil v dopisu z dne 8. decembra 2015, in torej odločil, da se za položaj, ki ga je opisala tožeča stranka, ne prizna, da spada v okvir pojma psihičnega nadlegovanja v smislu člena 12a Kadrovskih predpisov.

Postopek

- 26 Tožeča stranka je 17. novembra 2015 v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence Evropske unije vložila to tožbo, ki je bila najprej vpisana pod številko F-142/15.
- 27 Parlament je z vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence vložena 29. januarja 2016, na podlagi člena 83 Poslovnika tega sodišča podal ugovor nedopustnosti, glede katerega je tožeča stranka 22. februarja 2016 vložila stališče.
- 28 Stranki sta bili z dopisom sodnega tajništva z dne 28. aprila 2016 obveščeni o odločitvi Sodišča za uslužbence, sprejeti na podlagi člena 83(3), prvi pododstavek, njegovega poslovnika, da se odločanje o ugovoru nedopustnosti, ki ga uveljavlja Parlament, pridrži za končno odločbo.
- 29 Parlament je 6. junija 2016 v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence vložil odgovor na tožbo, ki mu je med drugim priložil korespondenco, omenjeno v točkah od 17 do 25 te sodbje, tožeča stranka pa je 18. julija 2016 vložila repliko.
- 30 Na podlagi člena 3 Uredbe (EU, Euratom) 2016/1192 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o prenosu pristojnosti za odločanje o sporih med Evropsko unijo in njenimi uslužbenci na prvi stopnji na Splošno sodišče (UL 2016, L 200, str. 137) je bila obravnavana zadeva v stanju, v kakršnem je bila 31. avgusta 2016, prenesena na Splošno sodišče in jo je treba odtlej obravnavati v skladu s Poslovníkom Splošnega sodišča. Ta zadeva je bila tako vpisana pod številko T-570/16 in dodeljena prvemu senatu.

- 31 Po drugi izmenjavi vlog, ki jo je dovolilo Sodišče za uslužbence na podlagi člena 55 svojega poslovnika, je bil pisni del postopka končan v skladu s Poslovnikom Splošnega sodišča.
- 32 Splošno sodišče je z dopisom sodnega tajništva z dne 29. novembra 2016 na podlagi člena 90(1) svojega poslovnika pozvalo tožečo stranko, naj mu sporoči, ali je na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov vložila pritožbo zoper odločbo z dne 3. junija 2016, in naj mu, če jo je vložila, predloži kopijo te pritožbe.
- 33 Tožeča stranka je z dopisom, poslanim sodnemu tajništvu Splošnega sodišča 13. decembra 2016, potrdila, da je 6. septembra 2016 vložila tako pritožbo, in predložila njeno kopijo.
- 34 Splošno sodišče je z dopisom sodnega tajništva z dne 19. januarja 2017 na podlagi člena 90(1) svojega poslovnika pozvalo Parlament, naj mu sporoči, kako se je odzval na pritožbo z dne 6. septembra 2016 in naj mu, če je OPSP izrecno odločil o njej, predloži kopijo te odločbe.
- 35 Parlament je 1. februarja 2017 Splošnemu sodišču potrdil, da je izrecno odločil o pritožbi z dne 6. septembra 2016. Tako je predložil kopijo odločbe z dne 4. januarja 2017, s katero je generalni sekretar kot OPSP zavrnil to pritožbo.
- 36 Ker stranki nista podali predloga, naj se opravi obravnava, v skladu s členom 106(1) Poslovnika, je Splošno sodišče, ki je menilo, da je na podlagi listin iz spisa v zadevi dejansko stanje dovolj razjasnjeno, odločilo, da bo o tožbi odločilo brez ustnega dela postopka.

Predlogi strank

- 37 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- razglasi ničnost odločbe, ki je po njenem mnenju zaradi molka OPSP nastopila 11. aprila 2015 in s katero je ta organ zavrnil prošnjo za pomoč;
 - razglasi ničnost odločbe z dne 20. avgusta 2015 o zavrnitvi pritožbe z dne 24. aprila 2015;
 - Parlamentu naloži plačilo odškodnine, ki jo je treba *ex aequo et bono* določiti na 50.000 EUR, za povrnitev povzročene škode;
 - Parlamentu naloži plačilo stroškov.
- 38 Parlament Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- zavrže tožbo kot očitno nedopustno;
 - podredno, zavrne tožbo kot neutemeljeno;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Predloga za razglasitev ničnosti

- 39 Parlament je v ugovoru nedopustnosti v bistvu zatrdil, da odločba z dne 4. februarja 2015 pomeni akt, ki posega v položaj, s katerim je OPSP odgovoril na prošnjo za pomoč. Ta odločba, sprejeta v roku za odgovor iz člena 90(1), tretji stavek, Kadrovskih predpisov, naj bi bila ovira za to, da bi pozneje

nastopila odločba o zavrnitvi te prošnje zaradi molka organa, in sicer ob izteku štirimesečnega roka za odgovor iz Kadrovskih predpisov, ki je začel teči 11. decembra 2014, ko je bila ta prošnja za pomoč vložena. Odločba, katere zakonitost izpodbija tožeča stranka, naj tako ne bi obstajala.

- 40 Parlament je nato v odgovoru na tožbo navedel, da odločba z dne 4. februarja 2015 dejansko pomeni prvi izrecni odgovor OPSP na prošnjo za pomoč, in sicer v delu, v katerem se nanaša na sprejeti ukrep premestitve in na začetek upravne preiskave. Vendar je poudaril, da je generalni sekretar to odločbo delno razveljavil v odločbi z dne 20. avgusta 2015. Generalni sekretar naj bi namreč menil, da mora generalni direktor GD za kadrovske zadeve na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov še odločiti o obstoju oziroma neobstoju psihičnega nadlegovanja, ki ga zatrjuje tožeča stranka, in da bo torej nujno moral še enkrat odločati ob koncu upravne preiskave, kar naj bi nazadnje storil v odločbi z dne 3. junija 2016.
- 41 Tožeča stranka je v stališču z dne 22. februarja 2016 izpodbijala analizo Parlamenta in trdila, da je na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov odločba o zavrnitvi zaradi molka organa v skladu s tretjim stavkom tega člena nastopila, ker 11. aprila 2015 ni bilo izrecnega odgovora Parlamenta glede resničnosti obstoja psihičnega nadlegovanja, zatrjevanega v prošnji za pomoč.
- 42 Na eni strani je poudarila, da je Parlament v odločbi z dne 4. februarja 2015 v zvezi s tem navedel samo, da je zadevo predložil Posvetovalnemu odboru za nadlegovanje, s čimer je potrdil, da na ta dan ni bilo sprejeto nobeno stališče OPSP v odgovor na prošnjo tožeče stranke, kar zadeva obstoj zatrjevanih dejstev in njihovo opredelitev kot psihično nadlegovanje v smislu člena 12a Kadrovskih predpisov. Na drugi strani in predvsem je generalni sekretar v odločbi z dne 20. avgusta 2015, s katero je odločil o pritožbi z dne 24. aprila 2015, razveljavil odločbo z dne 4. februarja 2015 v delu, v katerem je OPSP zgolj na podlagi predložitve prošnje za pomoč Posvetovalnemu odboru trdil, da je zaključil postopek v zvezi z njo.
- 43 Tako je tožeča stranka v stališču z dne 22. februarja 2016 sklepala, da bi –če bi se pritrdilo stališču Parlamenta – to pomenilo, da bi bilo za OPSP dovolj predložiti zadevo Posvetovalnemu odboru, da bi bil razbremenjen svoje obveznosti, ki je v štirimesečnem roku iz Kadrovskih predpisov odgovoriti na vsako zahtevo, ki jo nanj naslovi uslužbenec, vključno s prošnjo za pomoč, vloženo na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov.
- 44 V repliki je tožeča stranka zlasti navedla, da „ko [je] vložila [to] tožbo, sta bila njena predloga za razglasitev ničnosti dopustna“, in da sta „[š]ele po vložitvi te tožbe [...] ta predloga za razglasitev ničnosti postala brezpredmetna, ker je bila odločba z dne 11. aprila 2015 nadomeščena z odločbo z dne 3. junija 2016“.
- 45 Uvodoma je treba spomniti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso obstoj akta, ki posega v položaj, v smislu členov 90(2) in 91(1) Kadrovskih predpisov nujen pogoj dopustnosti vsake tožbe, ki jo uradniki vložijo zoper institucijo, ki ji pripadajo (sodbi z dne 13. julija 1993, Moat/Komisija, T-20/92, EU:T:1993:63, točka 39, in z dne 6. julija 2004, Huygens/Komisija, T-281/01, EU:T:2004:207, točka 125; glej tudi sklep z dne 16. julija 2015, FG/Komisija, F-20/15, EU:F:2015:93, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 46 V zvezi s tem, ko se pri OPSP ali – odvisno od primera – organu institucije za imenovanja (v nadaljevanju: OI) na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov vloži prošnja za pomoč v smislu člena 24 navedenih predpisov, mora ta organ zaradi dolžnosti pomoči in če gre za dogodek, ki ni združljiv z redom in dobrim vzdušjem v službi, ukrepati z vso odločnostjo in odgovoriti tako hitro in skrbno, kot zahtevajo okoliščine obravnavanega primera, da ugotovi dejstva in ob poznavanju dejstev sprejme ustrezne ukrepe. Za to zadošča, da uradnik ali uslužbenec, ki od svoje institucije zahteva varstvo, predloži *prima facie* dokaz glede resničnosti napadov, ki naj bi jim bil izpostavljen. Če se predložijo taki dokazi, mora zadevna institucija sprejeti ustrezne ukrepe, zlasti opraviti upravno preiskavo, da bi ugotovila dejstva, ki so razlog za pritožbo, in sicer ob sodelovanju njenega vlagatelja

(sodbe z dne 26. januarja 1989, Koutchoumoff/Komisija, 224/87, EU:C:1989:38, točki 15 in 16; z dne 25. oktobra 2007, Lo Giudice/Komisija, T-154/05, EU:T:2007:322, točka 136, in z dne 6. oktobra 2015, CH/Parlament, F-132/14, EU:F:2015:115, točka 87).

- 47 V primeru trditev o nadlegovanju obveznost pomoči zajema predvsem dolžnost uprave, da resno, hitro in popolnoma zaupno preuči prošnjo za pomoč, v kateri se zatrjuje nadlegovanje, ter vlagatelja obvesti o ukrepih, ki jih sprejme v zvezi z njegovo prošnjo (sodbi z dne 27. novembra 2008, Klug/EMEA, F-35/07, EU:F:2008:150, točka 74, in z dne 6. oktobra 2015, CH/Parlament, F-132/14, EU:F:2015:115, točka 88).
- 48 Kar zadeva ukrepe, ki jih je treba sprejeti v položaju, ki – tako kot obravnavani primer – spada na področje uporabe člena 24 Kadrovskih predpisov, ima uprava pod nadzorom sodišča Evropske unije široko diskrecijsko pravico pri izbiri ukrepov in načinov za izvajanje navedenega člena 24 (sodbe z dne 15. septembra 1998, Haas in drugi/Komisija, T-3/96, EU:T:1998:202, točka 54; z dne 25. oktobra 2007, Lo Giudice/Komisija, T-154/05, EU:T:2007:322, točka 137, in z dne 6. oktobra 2015, CH/Parlament, F-132/14, EU:F:2015:115, točka 89).
- 49 V obravnavanem primeru ni sporno, da je po vložitvi prošnje za pomoč OPSP v štirimesečnem roku za odgovor iz člena 90(1), tretji stavek, Kadrovskih predpisov odgovoril tožeči stranki, pri čemer jo je obvestil o ukrepih, ki jih je na podlagi dolžnosti pomoči sprejel v odgovor na to prošnjo za pomoč. Te ukrepe, ki so bili predstavljeni v odločbi z dne 4. februarja 2015 in katerih sprejetje je nujno pomenilo, da je OPSP menil, da mu je bil predložen *prima facie* dokaz o resničnosti dejanj, ki morda spadajo v okvir člena 12a Kadrovskih predpisov, sta v bistvu tvorila prerazporeditev tožeče stranke v okviru ukrepa premestitve in začetek upravne preiskave, ki je bila zaupana Posvetovalnemu odboru.
- 50 Treba je torej ugotoviti, ali bi bilo kljub temu, da je OPSP sprejel izrecno odločbo z dne 4. februarja 2015, mogoče sklepati, da na podlagi člena 90(1), tretji stavek, Kadrovskih predpisov to, da OPSP v štirimesečnem roku, ki je začel teči ob vložitvi prošnje za pomoč 11. decembra 2014, ni zavzel stališča do resničnosti zatrjevanih dejstev, ki so domnevno pomenila psihično nadlegovanje v smislu člena 12a navedenih predpisov, omogoča ugotovitev, da je nastopila odločba zaradi molka organa, in sicer 11. aprila 2015, ter da je bila ta odločba zaradi molka OPSP enakovredna njegovi zavrnitvi tega, da ugotovi resničnost zatrjevanih dejstev in jih opredeli kot psihično nadlegovanje v smislu člena 12a Kadrovskih predpisov.
- 51 V zvezi s tem je Splošno sodišče res že razsodilo, da na splošno dopis, s katerim je zadevna oseba obveščena, da se njena zahteva obravnava, ne pomeni ugoditve zadevni zahtevi, tako da kljub prejemu takega informativnega dopisa neobstoj dokončnega odgovora na prvotno zahtevo uradnika ali uslužbenca v roku, predvidenem s členom 90(1) Kadrovskih predpisov, načeloma pomeni zavrnitev zahteve zaradi molka organa, ki je glede na primer lahko OPSP ali OI (sodba z dne 3. julija 2012, Marcuccio/Komisija, T-594/10 P, EU:T:2012:336, točka 21).
- 52 Vendar kar zadeva prošnjo za pomoč v smislu člena 24 Kadrovskih predpisov, vloženo na podlagi člena 90(1) teh predpisov, zadevna oseba prosi za pomoč svojo upravo, da bi ta sprejela ukrepe za popravilo položaja.
- 53 Med ukrepi, za katere lahko OPSP ali OI presodi, da jih je treba sprejeti, če meni, da je zadevna oseba predložila *prima facie* dokaz o resničnosti zatrjevanih dejstev, je med drugim odločitev uprave o začetku upravne preiskave, da se ugotovi resničnost dogodkov v sodelovanju z vlagateljem prošnje za pomoč.
- 54 V zvezi s tem, kadar OPSP ali OI v štirimesečnem roku iz člena 90(1) Kadrovskih predpisov ne poda nobenega odgovora na prošnjo za pomoč v smislu člena 24 teh predpisov, se lahko šteje, da je nastopila odločba o zavrnitvi te prošnje za pomoč zaradi molka tega organa. V tem primeru je namreč treba domnevati, da ta organ ni menil, da elementi, predloženi v utemeljitev prošnje za pomoč,

pomenijo zadosten *prima facie* dokaz o resničnosti zatrjevanih dejstev – v tem primeru v zvezi z domnevno kršitvijo člena 12a Kadrovskih predpisov – da bi bila podana dolžnost pomoči. Tako je ugotovitev obstoja take odločbe o zavrnitvi prošnje za pomoč zaradi molka organa tesno povezana z nesprejetjem ukrepov s strani uprave, kot so ukrepi, ki so ji naloženi na podlagi njene dolžnosti pomoči, predvidene s členom 24 Kadrovskih predpisov, saj v tem primeru uprava implicitno, toda nujno meni, da primer ne spada na področje uporabe zadnjenavedene določbe.

- 55 Tako je Splošno sodišče v bistvu razsodilo v točkah 41 in 42 sodbe z dne 25. oktobra 2007, Lo Giudice/Komisija (T-154/05, EU:T:2007:322), ki je, kot je razvidno iz točk od 9 do 23 navedene sodbe, zadevala položaj, v katerem OI v okviru zatrjevanega psihičnega nadlegovanja v štirimesečnem roku za odgovor iz člena 90(1) Kadrovskih predpisov ni sprejel nobenega ukrepa pomoči v odgovor na prošnjo za pomoč. V navedeni zadevi se je uprava šele po tem, ko je zadevna oseba vložila pritožbo, odločila začeti upravno preiskavo, njene rezultate pa je uprava izvedela šele nekaj dni pred sprejetjem odgovora na pritožbo, ki ga je podala sedem mesecev po njeni vložitvi.
- 56 Vendar se tak položaj razlikuje od položaja v obravnavani zadevi, v katerem je OPSP v odgovor na prošnjo za pomoč menil, da mu je bil predložen zadosten *prima facie* dokaz, zaradi katerega je treba začeti upravno preiskavo za ugotovitev, ali zatrjevana dejstva dejansko pomenijo psihično ali spolno nadlegovanje v smislu člena 12a Kadrovskih predpisov.
- 57 V takem položaju je namreč nujno, da se ta preiskava dokonča, da lahko uprava, zdaj seznanjena z ugotovitvami iz poročila o preiskavi, glede tega zavzame dokončno stališče, kar ji potem omogoči, da bodisi zaključi postopek v zvezi s prošnjo za pomoč brez nadaljnjega ukrepanja bodisi – če se zatrjevana dejstva izkažejo za resnična in spadajo na področje uporabe člena 12a Kadrovskih predpisov – zlasti začne disciplinski postopek, da bi se zoper domnevnega nadlegovalca po potrebi sprejele disciplinske sankcije (glej v tem smislu sodbe z dne 11. julija 1974, Guillot/Komisija, 53/72, EU:C:1974:80, točke 3, 12 in 21; z dne 9. novembra 1989, Katsoufros/Sodišče, 55/88, EU:C:1989:409, točka 16, in z dne 12. julija 2011, Komisija/Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347, točka 84).
- 58 Toda če bi se v primeru, kot je obravnavani, sprejelo, da je 11. aprila 2015 nastopila odločba zaradi molka OPSP, s katero je ta organ podal ugotovitev o neobstoju psihičnega nadlegovanja oziroma zavrnil oblikovanje take ugotovitve, bi to pomenilo, da bi se navedenemu organu celotno trajanje upravne preiskave pripisovalo začasno stališče, v skladu s katerim ne gre za primer, ki spada v okvir člena 12a Kadrovskih predpisov.
- 59 Namen upravne preiskave pa je potrditi ali ovreči obstoj psihičnega nadlegovanja v smislu člena 12a Kadrovskih predpisov, tako da OPSP ne sme prejudicirati izida preiskave in se od njega pričakuje ravno to, da ne zavzame stališča, niti implicitno, do resničnosti zatrjevanega nadlegovanja, dokler ne dobi rezultatov upravne preiskave. Z drugimi besedami, to, da uprava stališča ne zavzame prezgodaj in v bistvu na podlagi enostranskega opisa dogodkov, zagotovljenega v prošnji za pomoč, je sestavni del uvedbe upravne preiskave, saj mora uprava, nasprotno, pridržati svoje stališče, dokler navedena preiskava – ki mora biti izvedena kontradiktorno, ob sodelovanju domnevnega nadlegovalca (glej v tem smislu sodbo z dne 23. septembra 2015, Cerafogli/ECB, T-114/13 P, EU:T:2015:678, točke od 35 do 41), hitro in v skladu z načelom razumnega roka – ni končana.
- 60 V zvezi s tem je treba še pojasniti, da je v takem primeru uprava še vedno dolžna opraviti upravno preiskavo do konca ne glede na to, ali se je zatrjevano nadlegovanje medtem končalo, in tudi če je vlagatelj prošnje za pomoč ali domnevni nadlegovalec zapustil institucijo (glej v tem smislu sodbo z dne 6. oktobra 2015, CH/Parlament, F-132/14, EU:F:2015:115, točka 122).
- 61 Pomen dokončanja upravne preiskave je tudi v tem, prvič, da lahko že samo morebitno priznanje OPSP po končani upravni preiskavi – eventualno izvedeni ob pomoči organa, ločenega od OPSP, kot je Posvetovalni odbor – da se je izvajalo psihično nadlegovanje, blagodejno vpliva na ozdravitev nadlegovanega uradnika ali uslužbenca v terapevtskem procesu (sodba z dne 8. februarja 2011,

Skareby/Komisija, F-95/09, EU:F:2011:9, točka 26), in ga bo poleg tega žrtev lahko uporabila za potrebe morebitnega nacionalnega sodnega postopka, za katerega bo veljala obveznost pomoči, ki jo ima OPSP na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov in ki ne bo prenehala po izteku obdobja zaposlitve zadevnega uslužbenca. Drugič, dokončanje upravne preiskave lahko, nasprotno, omogoči ovržbo trditev domnevne žrtve, kar nato omogoči povrnitev škode, ki jo je taka obtožba, če bi se izkazala za neutemeljeno, lahko povzročila osebi, ki je bila v postopku preiskave obravnavana kot domnevni nadlegovalec (sodba z dne 6. oktobra 2015, CH/Parlament, F-132/14, EU:F:2015:115, točki 123 in 124).

- 62 Ker pa Kadrovski predpisi – v nasprotju z določbami teh predpisov na disciplinskem področju – ne vsebujejo posebne določbe glede roka, v katerem mora uprava izvesti upravno preiskavo, med drugim v zvezi s psihičnim nadlegovanjem, okoliščina, da upravna preiskava, ki se je v odgovor na prošnjo za pomoč začela v roku štirih mesecev po vložitvi te prošnje, po izteku tega roka še vedno poteka, ne omogoča, da bi se upravi pripisovala odločba zaradi molka OPSP, s katero je ta zanikal resničnost dejstev, zatrjevanih v prošnji za pomoč, ali menil, da ta dejstva ne pomenijo psihičnega nadlegovanja v smislu člena 12a Kadrovskih predpisov.
- 63 Zato je treba v obravnavanem primeru ugotoviti, da je OPSP v odgovor na prošnjo za pomoč in v štirimesečnem roku iz člena 90(1), tretji stavek, Kadrovskih predpisov sprejel ukrepe na podlagi člena 24 teh predpisov, o čemer je bila tožeča stranka obveščena z odločbo z dne 4. februarja 2015, ter da je s tem ugodil prošnji za pomoč, tudi če je ostal dolžan zadevni osebi pozneje in ob upoštevanju rezultatov upravne preiskave, ki se jo je odločil začeti, zagotoviti odgovor na vprašanje, ali so dejstva, zatrjevana v utemeljitev prošnje za pomoč, ugotovljena in, če so, ali v obravnavanem primeru spadajo v okvir pojma psihičnega nadlegovanja v smislu člena 12a Kadrovskih predpisov.
- 64 Vendar v okoliščinah te zadeve in kot je OPSP ugotovil v odločbi z dne 20. avgusta 2015, s katero je bila pritožba z dne 24. aprila 2015 v tej točki zavržena kot nedopustna, na dan 11. aprila 2015 ni nastopila nobena odločba o zavrnitvi prošnje za pomoč zaradi molka organa, ki bi jo bilo mogoče razlagati kot zavzetje stališča OPSP, s katerim je ta zavrnil opredelitev dejstev, zatrjevanih v tej prošnji, kot psihično nadlegovanje v smislu člena 12a Kadrovskih predpisov.
- 65 Ta sklep potrjuje okoliščina, da je bila med sodnim postopkom sprejeta odločba z dne 3. junija 2016, s katero je OPSP zavzel stališče prav do tega vprašanja s tem, da je zavrnil opredelitev zatrjevanih dejstev kot psihično nadlegovanje v smislu člena 12a Kadrovskih predpisov zlasti na podlagi ugotovitev, ki jih je v zvezi s tem podal Posvetovalni odbor, ki mu je ta organ zaupal izvedbo upravne preiskave.
- 66 Glede na vse navedeno je treba predloga za razglasitev ničnosti zavreči kot nedopustna, ker se nanašata na neobstoječo odločbo.

Odškodninski zahtevki

- 67 Tožeča stranka v utemeljitev odškodninskega zahtevka trdi, da ji je zavrnitev prošnje za pomoč zaradi molka OPSP, ki je zajemala njegovo zavrnitev priznanja, da dejstva, zatrjevana v tej prošnji, spadajo v okvir pojma psihičnega nadlegovanja v smislu člena 12a Kadrovskih predpisov, povzročila nepremoženjsko škodo. Ta škoda naj bi bila povezana s tem, da OPSP ni priznal utemeljenosti obtožb, ki jih je podala zoper vodjo Avdiovizualnega oddelka, in s tem, da Posvetovalni odbor ni upošteval člena 11 internih pravil glede nadlegovanja, v skladu s katerim naj bi moral tožečo stranko zaslišati v desetih dneh po datumu vložitve prošnje za pomoč in opraviti zaslišanje oseb kot prič v enem mesecu po tem zaslišanju vlagatelja pritožbe, vložene pri navedenem posvetovalnem odboru. OPSP, ki naj bi ga bilo treba šteti za odgovornega za te nepravilnosti Posvetovalnega odbora, pa naj bi s tem kršil člen 41 Listine o temeljnih pravicah in naj v tem primeru ne bi ukrepal v razumnem roku.

- 68 Parlament predlaga, naj se odškodninski zahtevek zavrže kot nedopusten in v vsakem primeru zavrne kot neutemeljen.
- 69 V zvezi s tem je dovolj spomniti, da je treba predloge za povrnitev premoženjske ali nepremoženjske škode zavrniti, če so tesno povezani s predlogi za razglasitev ničnosti, ki so bili zavrženi kot nedopustni ali zavrnjeni kot neutemeljeni (sodbe z dne 6. marca 2001, Connolly/Komisija, C-274/99 P, EU:C:2001:127, točka 129; z dne 14. septembra 2006, Komisija/Fernández Gómez, C-417/05 P, EU:C:2006:582, točka 51, in z dne 30. aprila 2014, López Cejudo/Komisija, F-28/13, EU:F:2014:55, točka 105).
- 70 V obravnavanem primeru pa je odškodninski zahtevek tesno povezan s predlogoma za razglasitev ničnosti, ki se nanašata na neobstoječo odločbo OPSP.
- 71 V vsakem primeru Splošno sodišče v zvezi z očitkom, ki se nanaša na nerazumni rok, v katerem naj bi bila izvedena upravna preiskava, ugotavlja, da je tožeča stranka tak očitek in nepremoženjsko škodo, ki naj bi jo domnevno utrpela iz tega naslova, uveljavljala v pritožbi, ki je bila vložena 6. septembra 2016 zoper odločbo z dne 3. junija 2016 in zavrnjena z odločbo OPSP z dne 4. januarja 2017. Zato bi bilo ta očitek in to škodo mogoče uveljavljati v utemeljitev tožbe, vložene na podlagi člena 270 PDEU zoper zadnjenavedeni odločbi.
- 72 Glede na navedeno je treba odškodninski zahtevek zavreči kot nedopusten in posledično zavreči tožbo v celoti.

Stroški

- 73 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Vendar lahko Splošno sodišče na podlagi člena 135(2) tega poslovnika stranki, tudi tisti, ki je uspela, naloži plačilo dela ali vseh stroškov, če je to upravičeno zaradi njenega ravnanja, tudi pred vložitvijo tožbe, zlasti če je ta stranka drugi stranki povzročila stroške, ki so po mnenju Splošnega sodišča povzročeni brez razloga ali iz nagajanja
- 74 V obravnavanem primeru Splošno sodišče opozarja, da je bila tožeča stranka delno zavedena glede nastopa odločbe o zavrnitvi njene prošnje za pomoč zaradi molka organa, in sicer tako zaradi vsebine elektronskega dopisa vodje Oddelka za človeške vire z dne 13. januarja 2015 kot zaradi neresničnih ali celo protislovnih odgovorov, ki jih je generalni direktor GD za kadrovske zadeve podal v svojih dopisih z dne 4. februarja 2015 in z dne 4. marca 2015. Ob tem je generalni sekretar v odločbi z dne 20. avgusta 2015, s katero je odločil o pritožbi, ugotovil, da so bile informacije, ki jih je zagotovil OPSP, napačne, saj je pritožbo z dne 24. aprila 2015 zavrgel kot nedopustno v delu, v katerem se je nanašala na neobstoječo odločbo zaradi molka organa.
- 75 V teh okoliščinah je treba odločiti, da Parlament nosi svoje stroške in se mu naloži plačilo polovice stroškov tožeče stranke.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrže.**
- 2. Evropski parlament nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo polovice stroškov HF.**
- 3. HF nosi polovico svojih stroškov.**

Pelikánová

Nihoul

Svenningsen

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 24. aprila 2017.

Podpisi